

Diumenge XXXII (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs. N'hi havia cinc que no tenien seny i cinc que eren assenyades. Les que no tenien seny van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes.

»Com que l'espòs tardava, els vingué son a totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir un clam: ‘L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!’. Llavors totes aquelles noies es van despertar i començaren a preparar les seves torxes. Les noies sense seny van dir a les assenyades: ‘Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes s'apaguen’. Les assenyades respongueren: ‘Potser no n'hi hauria prou per a nosaltres i per a vosaltres; val més que aneu als qui en venen i us en compreu’.

»Mentre anaven a comprar-ne, va arribar l'espòs, i les qui estaven a punt entraren amb ell a les noces. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres noies i deien: ‘Senyor, Senyor, obre'ns!’. Però ell va respondre: ‘Us asseguro que no us conec’.

«L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!»

Rev. P. Anastasio URQUIZA Fernández MCIU

(Monterrey, Mèxic)

Avui, se'ns convida a reflexionar sobre la fi de l'existència; es tracta d'un advertiment del Bon Déu sobre el nostre fi últim; així, doncs, no juguem amb la

vida. «Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l'espòs» (Mt 25,1). La fi de cada persona dependrà del camí que hagi escollit; la mort és conseqüència de la vida -assenyada o desassenyada- que hom hagi dut en aquest món. Les noies desassenyades són les que, havent escoltat el missatge de Jesús, no l'han posat en pràctica. Les noies assenyades són les que ho han traduït a la vida, i per això entren al banquet del Regne.

La paràbola és un toc d'atenció molt seriós. «Vetlleu, doncs, perquè no sabeu el dia ni l'hora» (Mt 25,13) No deixeu mai que s'apagui la torxa de la fe, perquè qualsevol moment pot ser el darrer. El Regne ja és aquí. Enceneu les torxes amb l'oli de la fe, de la fraternitat i de la caritat mútua. Plens de llum, els nostres cors ens permetran viure l'alegria autèntica ja ara i aquí. Els qui viuen prop nostre també es veuran il·luminats i coneixeran el goig de la presència de l'Espòs esperat. Jesús ens demana que no ens manqui mai aquest oli a les nostres torxes.

Per això, quan el Concili Vaticà II, que escull a la Bíblia les imatges de l'Església, es refereix a aquesta comparança de l'espòs i l'esposa, i pronuncia aquesta paraules: «L'Església és descrita també com a esposa immaculada de l'Anyell immaculat, estimada pel Crist i a la qual s'ha entregat a fi de santificar-la, l'ha unida a Ell en un pacte indissoluble, l'alimenta i en té cura incessantment. A ella, lliure de tota taca, la va voler unida a Ell mateix i sotmesa per l'amor i la fidelitat».